

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

IX. De procurationibus non augmentandis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

TITULUS VIII.

Quòd tempus suspensionis à vi. mensibus per Lateranense Concilium in ecclesiasticis beneficiis positus superat.

Idem Pe. sanctæ Mariæ in via lata Diacono Cardinali, apostolica sedis Legato.

Lib. 2. epist.
60.

Venientem ad apostolicam sedem venerabilem fratrem nostrum Eboracensem Archiepiscopum benignè recepimus & multiplices curavimus querelas audire. Conquerebatur autem inter cetera quòd cum ad eum in Eboracensi Ecclesia & in aliis suis collatio pertineat præbendarum, tempore suspensionis ipsius, & postmodum etiam quidam se præter ejus auctoritatem in ipsas intruserant, & in hoc & in aliis juri ejus non modicum derogant. Volentes igitur eidem Archiepiscopo per tuæ sollicitudinis industriam provideri, de fratrum nostrorum consilio discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus eos qui præbendas vel dignitates Eboracensis Ecclesiæ vel aliarum Ecclesiarum ad donationem ejus spectantes præter auctoritatem acceperunt ipsius, ad eas resignandas moneas diligentius & inducas, cum eas non possint salva conscientia detinere. Quòd si monitis tuis acquiescere fortè noluerint, eos ad id per excommunicationis sententiam & subtractionem aliorum beneficiorum suorum non obstante confirmatione à sede apostolica obrenta sub forma communi quæ confirmat beneficia & præbendas sicut justè ac pacificè possidentur, appellatione remota compellas, nisi forsàn aliqui præbendas ipsas vel speciali mandato apostolicæ sedis vel auctoritate Lateranensis Concilij ab Eboracensi Capitulo sunt adepti, sic tamen ut tempus suspensionis in sex mensibus nullatenus computetur, cum illa Lateranensis Concilij constitutio contra negligentes tantum & desides fuerit promulgata. Et ut si voluerit, non tamen valuerit, Archiepiscopus ipse in conferendis præbendis uti propria potestate, à qua etsi fuerit sua culpa suspensus, non tamen ad ipsum Capitulum ex illa culpa præbendarum erat donatio devoluta, sed ad illum tempore suspensionis ipsius præbendarum donatio pertinebat qui propter ejus negligentiam & desidiam poterat præbendas donare. Tempus etiam quo ad apostoli-

cam sedem accessit, apud illam permanfit, vel recessit ab ipsa, intra sex menses nullatenus computetur. Semestre quoque tempus, non à tempore vacationis præbendarum, sed notitiæ potiùs ipsius Archiepiscopi & commonitionis ad personam ejus à Capitulo factæ, cum in privilegio quod à prædecessore nostro idem Capitulum dicitur impetrasse fiat mentio de commonitione canonica præmittenda, volumus computari. Illud autem omnino frivolum reputamus, si qui fortè se dicant ex donatione regia quasdã ex illis obtinuisse præbendis, quasi regalis sublimitas tempore suspensionis Archiepiscopi præbendas ipsas sua potuerit auctoritate conferre.

IDEM EPISCOPO SANCTI ANDRÆ.

Sicut nobis tua fraternitas intimavit, monachi quidam & Canonici regulares Ecclesias quæ ad eorum præsentationem pertinent in tuo episcopatu habentes propriis usibus deputare nituntur, nec ibi volunt ad eas, cum vacaverunt, personas idoneas præsentare, quin potiùs occasione concessionis quorundam Episcoporum Vicarios in eis pro sua instituunt & destituunt voluntate, admissos ita pensionibus onerantes quòd nec Ecclesiis competenter possunt præ paupertate nimia deservire, nec Episcopo in episcopabilibus respondere, nec hospitalitatem, sicut convenit, transeuntibus impertiri. Nolentes autem ut status Ecclesiarum debitus & antiquus per alicujus insolentiam subvertatur, mandamus quatenus, nisi à jurisdictione tua exemptæ sint Ecclesiæ supradictæ, præmissos excessus studeas rationabiliter emendare; & nisi præfate personæ infra tempus in Lateranensi Concilio constitutum ad vacantes Ecclesias tibi personas idoneas præsentarint, ex tunc tibi liceat appellatione remota in eisdem ordinare rectores, qui eis & præfate noverint & prodesse, ita quòd ex hoc nullum patronis imposterum præjudicium generetur.

Lib. 2. epist. 5.

TITULUS IX.

De procurationibus non augmentandis.

Idem Abbati & Conventui Bellaville.

Quanto creatori nostro sub religio- nis habitu astricti estis devotius famulari, tanto sollicitius nos convenit

Lib. 1. epist.
155.

providere ne per immoderati honoris gravitatem aliquatenus possit in vobis monastici profectus ordinis impediri. Accepimus autem, vobis significantibus, quòd ab ipso domus vestrae foundationis exordio de fundatoris voluntate processit ut fratribus sancti Irenaei procuracionem unam annis singulis liberaliter exhiberitis, cum terras vel redditus non teneatis ab eis propter quos hujusmodi procuratio ipsis debeat exhiberi. Verum tunc temporis propter fratrum & servientium paucitatem domum vestram exhibita procuratio non gravabat, cum fines levium non excederet expensarum. Sed nunc tantum ibi exerevit numerus servitorum & fratrum quòd ad faciendam procuracionem vix modò quatuor marchae sufficerent quae pro una sufficienter fieri consuevit. Ut ergo per apostolicam sollicitudinis curam vestris possit in parte ista gravaminibus provideri, auctoritate vobis praesentium indulgemus ne ultra primam mansuram in procuracione ipsius sitis ulterius praedictis fratribus obligati, sed expensis illis quae sufficere consueverant sint contenti, nisi fortè facultates Ecclesiae vestrae in tantum excreverint quòd sine gravamine, ampliato fratrum numero, ad soluendum debitum procurandi extendi possit quantitas expensarum.

IDEM ABBATI ET CONVENTVI .....

Cap. Cum ad quorund. de excess. Praelat.

Cum ad quorundam malitiam coercedam in Concilio Lateranensi multa fuerit deliberatione statutum ut Archiepiscopi, Episcopi, Archidiaconi etiam, & Decani certum evectionis numerum & personarum in Ecclesiarum visitationibus non excedant, quia, sicut audivimus, quidam ex praedictis personis id in Ecclesiis vestris nequaquam observant, super eo commoditati vestrae salubriter duximus providendum. Ideoque discretioni vestrae praesentium auctoritate concedimus ut si praenominatae personae numerum evectionis & personarum in Concilio constitutum, cum Ecclesias visitant, excedere fortè praesumpserint, & pro illis procuracionem exegerint, liberum sit vobis auctoritate apostolica denegare. Et si propter hoc in Ecclesias vestras vel Clericos vestros aliquam sententiam promulgarint, ipsam auctoritate apostolica decernimus non tenere.

Tom. I.

TITULUS X.

De procuracionibus Legatorum apostolicae sedis.

Idem Primicerio & Clero Mediolanensi.

Cum instantia nostra cotidiana sit, secundum debitum apostolicae servitutis, omnium Ecclesiarum sollicitudo continua, quotiens ipsarum negotiis promovendis non possumus personaliter imminere, per fratres nostros ea expedire compellimur, quos à nostro latere destinamus, illius exemplum in hac parte secuti qui discipulis suis in mundum universum transmissis, ipse in medio terrae salutem fuit personaliter operatus. Hinc est quòd cum nuper dilectum filium B. Tituli sancti Petri ad vincula Presbyterum Cardinalem apostolicae sedis Legatum pro negotiis Ecclesiae in Lombardiam duxerimus destinandum, & is vestram civitatem ingressus procuraciones à vobis exigeret quae consueverunt apostolicae sedis Legatis & Nuntiis exhiberi, vos non attendentes quod dicitur ab Apostolo, *si vobis spiritualia seminavimus, non est magnum si carnalia vestra metamus*, ne vos ad onus procuracionis artaret, nisi à Canonice majoris Ecclesiae se faceret antea procurari, sedem apostolicam appellastis, & sicut idem Cardinalis per suas nobis literas intimavit, in aliis etiam non modicum injuriosi fuistis, propter quod dilecti filij Praepositus sancti Nazarij & A. Canonice sancti Stephani Sindici & procuratores vestri ad sedem apostolicam venientes ut super his statueremus ordinem & mensuram ex parte vestra suppliciter postulabant. Licet autem pro eo quòd praedicto Cardinali vel potius nobis in ipso contumaciter resistentes, juxta verbum dominicum *Qui vos recipit me recipit, & qui vos spernit me spernit*, necessaria denegastis, non pro vobis sed potius contra vos meruerunt exaudiri, quia tamen paternam affectionem, qua nobis est proprium de Romanae sedis clementia misereri semper & parcere, offensi etiam deponere non valemus, de consilio fratrum nostrorum taliter in hujusmodi duximus respondendum, quòd cum omnes Ecclesiae Legatis & Nuntiis apostolicae sedis procuraciones impendere teneantur, ab eorum praestatione nullam prorsus habere volumus excusaram, nisi

Lib. 1. epist. 568.

Vide lib. 6. de concordia sac. & imper. cap. 51. §. 4. & seq.

B B b b ij